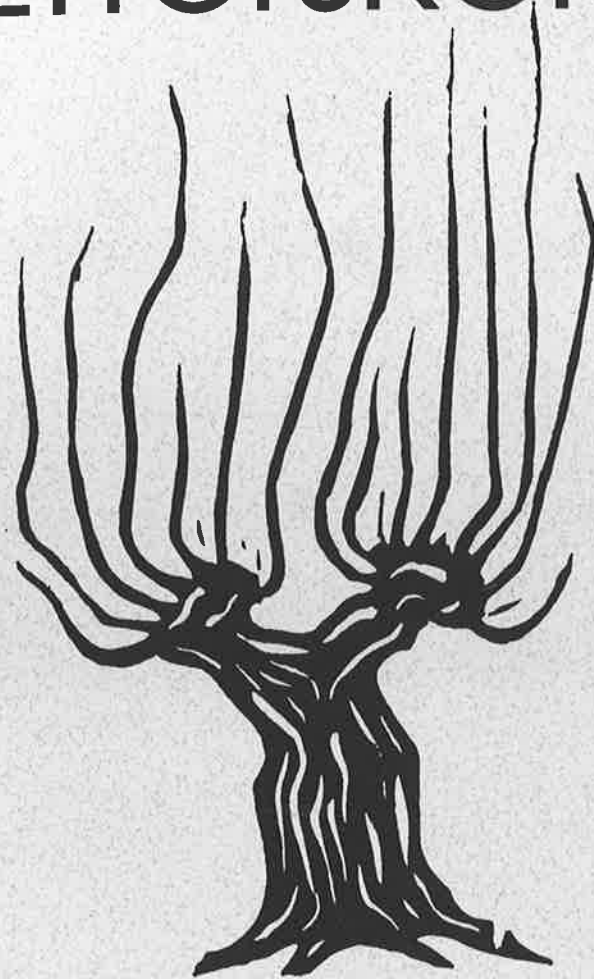

Ringe Efterskole

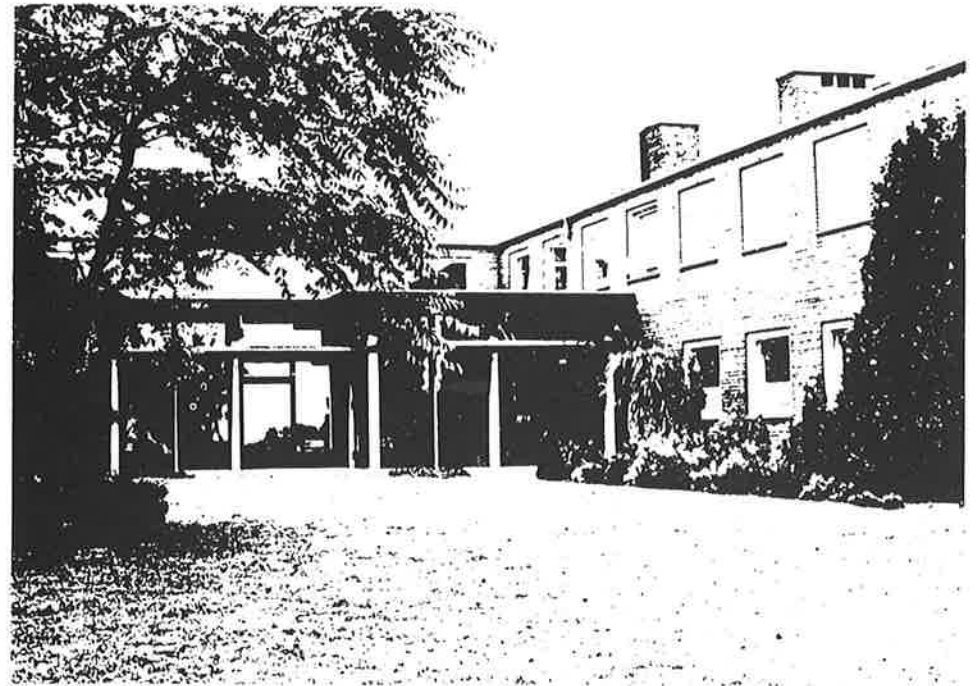
1992

Ringe Fri- og Efterskole

Årsskrift 1992

63. årgang – udgivet af elevforeningen

Fra skolens bestyrelse

Så er et år ved at være gået og tiden inde til at sætte sig ned og få sat »skik« på tingene.

1992 var året, hvor der igen skete meget på vor skole.

Først og fremmest var det året, hvor retten til frit at vælge skole blev cementeret. Jeg tænker her på de varslede besparelser, som vor nuværende kulturminister offentliggjorde i begyndelsen af året. Havde man gennemført disse besparelser, er jeg helt sikker på, at den danske tradition med frit at kunne vælge den skoleform, man mener passer bedst til ens børn, hurtigt ville blive en illusion, idet tilskudsordningen til de »private« skoler ville blive kraftigt beskåret. Det danske folketing og dermed også det danske folk var/er af en anden opfattelse, og dermed blev besparelsen taget af bordet, ja, det blev endda til, at de enkelte kommuner blev pålagt at yde tilskud til elevens ophold på efterskoler.

Disse politiske beslutninger har også haft stor betydning for udviklingen på vor skole. I 1992 har vi således påbegyndt bygning af en ny drengesfløj, samt i tilknytning hertil nye undervisningslokaler. Vi er dog stadig lidt forsigtige og gennemfører ikke i første omgang hele det projekterede byggeri. Vi har i første omgang valgt at »begrænse« byggeriet til ca. 4 mill. kr., men har tegninger og tilbud liggende til en fortsættelse med flere undervisningslokaler. Det er dog muligt, at vi i første omgang stopper nybyggeriet og i stedet starter en renovering af den nuværende drengesfløj og indgangspartiet/lærerværelset. Planerne er, i skrivende stund, at nedlægge det nuværende lærerværelse og dermed muliggøre en ændring/udvidelse af indgangspartiet. Lærerværelset på 1. sal gøres større således, at konferencerum og det egentlige tilsynsværelse med bad og toilet kan etableres i tilknytning til lærerværelset.

1992 har også været året, hvor efterskoleområdet har mærket de faldende årgange. Således har mange skoler ved årets udgang stadig ledige pladser. Dette er ikke tilfældet på Ringe Fri- og Efterskole, og vi kan også allerede nu konstatere, at vi også i skoleåret 93/94 har stor tilstrømning, hvilket vi i bestyrelsen tager som tegn

på. at vi har en velfungerende og dynamisk skole, hvor alle medarbejdere udfører et solidt og rosværdigt arbejde.

Vi nåede desværre ikke i 1992 at få startet en 8. klasse på Friskolen, men har nu vedtaget, at 1993 bliver året, hvor en overbygning bliver en kendsgerning. Ligeledes har vi også drøftet en evt. tilbygning til Friskolen; ikke for at gøre skolen større – for det ønsker vi ikke – men for at få en »samlet« børneskole. Overvejelserne om kommende byggeaktiviteter er således mangfoldige og behandles løbende i de stående udvalg, så også på det punkt er vi en dynamisk skole.

Året bragte også en ændring i sammensætningen af bestyrelsen. Jørn Knudsen og Lis Andersen – begge tidligere formænd for bestyrelsen – valgte at træde ud efter flere års godt og solidt arbejde for vor skole – en varm tak for den store arbejdsindsats. Ind er kommet Tina Schroll og Bente Rasmussen – begge forældre til børn i Friskolen. Man fristes i denne forbindelse til – stilfærdigt – at gøre efterskoleforældrene opmærksomme på, at også de kan vælges ind i bestyrelsen, hvis interessen er der?

Sluttelig ønskes alle ansatte, nuværende såvel som gamle elever en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

På bestyrelsens vegne

Per Dupont

(formand)

Hvad er det, der sker...

Når vi har besøg af tidligere elever, lyder der mange spontane udbrud om forandringer, som er sket i de senere år. Vi der er her til daglig, tænker ikke så meget over det, men kan da også fornemme, når vi skal fortælle andre om det, at der sker meget hele tiden.

Fra at foretage de mest nødvendige og presserende reparationer og renoveringer, er vi da også kommet til, at vi har noget, der ligner en plan, som rækker langt ud i fremtiden.

Utætheder og forældede konstruktionsprincipper gjorde, at vore 2 sydvendte gavle på de oprindelige bygninger fra 1955 tog vand ind. Disse er nu udskiftet sammen med nogle af vinduerne. Det ene badeværelse på »drengegangen« er fuldstændig lavet om, og alt er nyt.

Vi har købt et hus mere i Degnemarken, som i øjeblikket fungerer som klasselokaler for friskolens 6. og 7. klasse, og desuden som keramikværksted for efterskolen. På længere sigt er det meningen, at der skal være tjenestebolig, keramikværksted for efterskolen og håndarbejdslokaler for friskolen.

De øvrige tjenesteboliger er i sidste fase af en større ajourføringsproces som er sket vha. skolens og beboernes fælles arbejdskraft. Specielt Degnemarken 10 og 12 samt Holmehøjvej 2 er i dag helt andre huse end for blot 2 år siden.

Vores indkørsel og gårdparti har været gennem en større »ansigtsløftning«, så der nu er skilt m/lys ved Rolighedsvej og god belysning ved indkørsel og gårdsplads.

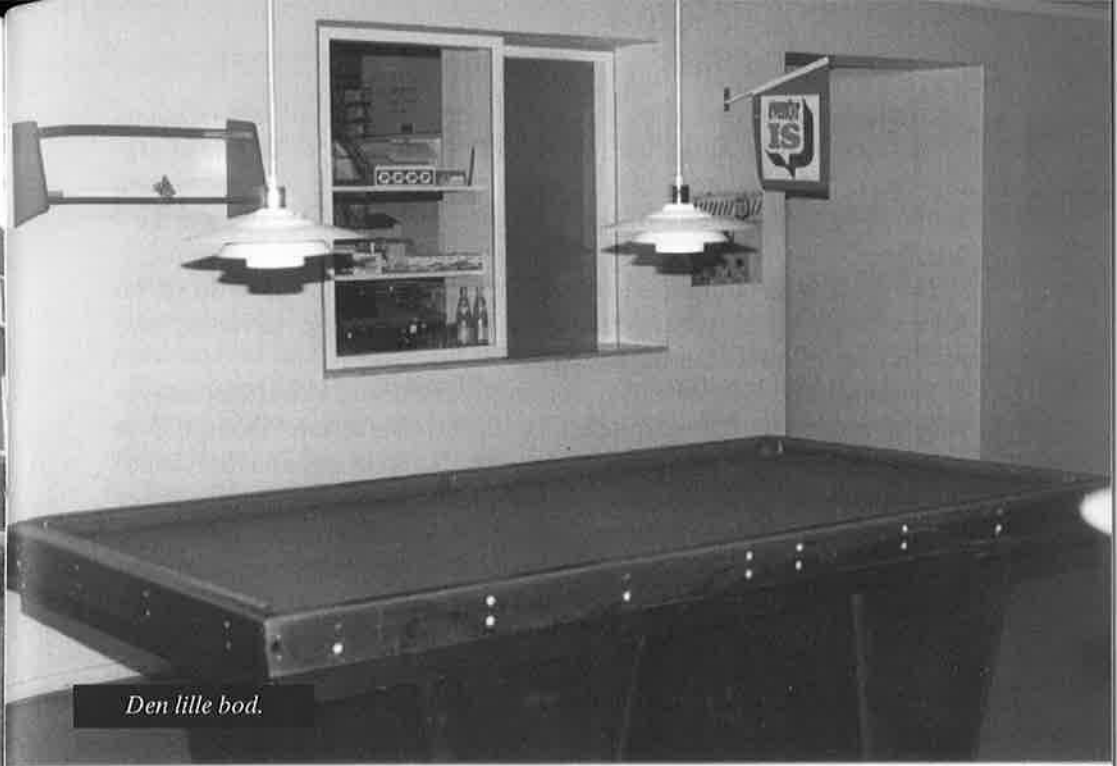
»Venteværelset« foran kontorerne er helt forandret og lofter i værkstedsbygningen er renoveret.

Vore 2 store opholdsstuer har været gennem en stor modernisering med maling, gardiner og helt nyt møblement. Derudover har vi indrettet en lille bod, som vore elever bestyrer.

Vores helt store projekt, som vi i øjeblikket er i sidste fase på, er vores nybyggeri. Det ligger i forlængelse af sløjdløkalet og er bygget i 2 plan. Ovenpå er 8 store lyse værelser til beboelse samt en stor opholdsstue med tekøkken o.s.v., og nedenunder er 3 store

De sydvendte gavle.

Den lille bod.

Pejsestuen

Nybyggeriet.

undervisningslokaler. Det største bliver indrettet til efterskolens håndarbejdsfag. – Et længe næret håb og ønske som er blevet stadig mere påtrængende. De 2 øvrige lokaler skal i første omgang fungere som friskolens 8. og 9. klasse, hvoraf 8. klasse starter i august '93.

Hermed er vi igang med fremtiden, som vi håber vil byde på en totalrenovering af »drengegangen« i '93: Helt nye værelser, nye møbler og en opholdsstue.

Projekterne i de nærmeste år fremover hedder derefter renovering af formning, hjemkundskab og oprettelse af musiklokale. Nyt indgangsparti med opholdsstue, nyt lærerværelse ovenpå. Selvstændig bygning til 8. og 9. klasse på friskolen og så videre... Nye ideer og tanker kommer hele tiden frem, og som det fremgår af ovenstående, kan vi konstatere, at en meget stor del bliver omsat til virkelighed.

Det fortæller noget om, at arbejdsklimaet, interessen for at arbejde for hele skolen stadig er god. Vores hverdag er stadig som de fleste tidligere elever vil huske den, både med faglighed, lektier, musicals, cykelture, gymnastikopvisning og alle de andre gode fællesoplevelser.

I ønskes alle en glædelig jul og et godt nytår.

Finn

»Vi har det samfund som vi fortjener«!

Kære Venner!

Naturen følger sin rytme. Efterår og vinter glider over i hinanden med løvfald og surtåge. Når tyngden er størst, grønnes det atter, og alting vågner til liv. Det gælder om at være udholdende og afvente, at lyset afløser mørket. Udholdenhed er et såre vigtigt element i tilværelsen.

Den opgivende bliver offer for et kronisk mismod, og den kronisk mismodige er ikke livsduelig!

Danmark er et pragtfuldt land! Vi har mange problemer at løse, men så privilegerede, vi er, skulle det være os en let sag at tackle vanskelighederne. Men vi savner udholdenhed, mod og vidsyn, og glemmer, at samfundet er, som vi fortjener. I den sidste del af det forrige århundrede sænkede mørket sig ned over det danske folk. Nederlaget til Tyskland i 1864 var knusende, og landet lå længe i afmagt. Ud af røret og ruinerne spirede de store visioner og håbet, kaldt til live af vore store skjalde, ikke mindst af Grundtvig. Folkets selvbevidsthed og stolthed blev ikke iklædt jern og stål. Det var åndskulturen, der blev kaldt til live, og åndskulturen viste sig stærkere end tyskens jernnæve. I kampen mellem rå magt og kultur viste kulturen sig at være sejrherre.

Ved at drage lære af den erfaring, ville det danske folk af i dag gavne sig selv og den omgivende verden.

Skal vi bringe det forenede Europa et budskab, må det være, at kun ånd og kultur kan gøre verden bedre at leve i. Disse værdier har vi brug for i en verden, hvor teknologien i højere og højere grad overtager og overflødiggør den menneskelige arbejdskraft. Mennesket er skabt til skabervirksomhed og aktivitet, men ikke nødvendigvis, som vi kender det i dag, med tilværelsen tilknyttet en bestemt arbejdsplads. Vi får aldrig nogensinde igen fuld beskæftigelse. En række centre landet over må oprettes i det øjemed at lære folk beskæftigelse via kulturaktiviteter, som husflid og musikke fag. Indvendingen herimod vil være, at det kan folk ikke eksistere af. Jo, vel kan de det! Det kræver blot, at vi samtidig med

rationalisering og mekaniseringen nu sørger for, at samfundsholdningen ændres til bunds, således at enhver, der gavner sig selv med en kreativ beskæftigelse også gavner samfundet og må nyde omgivelsernes respekt.

Når vi teknologisk er nået så vidt, at mekanikken i stort omfang overflødiggør mennesket på arbejdspladsen, ja, så er den teknologi taget i anvendelse, fordi det er mere rationelt og indbringende at anvende teknologien. Når dette er tilfældet, er den samlede nationale produktionsgevinst også større end en mandskabsstyrke ville kunne tilvejebringe på fuld arbejdstid. Den store ændring bliver, at den samlede produktionsgevinst tilhører os alle minus en fastsat procentdel til produktionsejere, der investerer i teknologien. Kommunisme! vil mange sige. Nej, det er en rendyrket humanistisk tankegang, at produktionsandelen må tilfalde borgerne som folkeløn, når de holdes udenfor arbejdsmarkedet, fortrængt af maskiner. Erhvervslivet har jo haft sin chance med at anvende manuel arbejdskraft, men valgte altså teknologien.

I den situation må den overflødig befolkningsdel finde andre udveje, og det er det, vi skal have mod og fantasi til at finde.

Det står til jer unge at gå igang og skabe baggrund for, at Danmark endnu en gang viser at kunne skabe guldalder.

På vor kære skole går det fint. Alt dirrer af aktivitet og energi, og en varm, menneskevenlig tone omslutter hverdagen. Et klima, de unge ret kan trives og kommer til klarhed over sig selv i. Denne varme og aktive atmosfære på skolen gør, at Kirsten og jeg er glade for at komme derop til møder og sammenkomster. Bekymringen om, hvordan det skulle gå efter os kan man roligt glemme. Tøjlerne ligger nu i en ny, dygtig generations hænder. Men vi som har oplevet Ringe Fri- og Efterskole, må huske, at vi er baglandet, og at det altid er af største betydning, at vi som bagland til enhver tid støtter skolen, så mange unge i fremtiden vedblivende kan få gavn og glæde af et skoleophold der!

Tilværelsen her på Esketoften er ikke særlig pensionistpræget. Tiden er optaget med mange interessante gøremål, men den er naturligvis mindre skemabundet, og dermed er bevægelsesfriheden større! At betragte verden fra en lænestol er for snævert!! Jeg håber og opfordrer meget til, at vi sætter hinanden stævne ved elevmødet og her deler gamle minder! I forbindelse med det har Kir-

sten og jeg lyst til at skabe en ny tradition. Vi byder således årgang 1966/67 velkommen her i Esketoften til morgenkaffe på elevmødedagen kl. 9.00.

Tilmeldingen til dette arrangement kan der sikkert blive plads til på den indbydelse, som elevforeningen udsender.

Vi ønsker jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår. Tak for det gamle og for alle jeres venlige hilsener til os i årets løb.

Venlig hilsen

Kirsten og Gunnar Kjær

Min første skoledag på RE

Mon ikke vi alle husker vores første skoledag her på Ringe Fri- og Efterskole, og mon ikke de fleste af os havde lidt sommerfugle i maven op til denne dag?

Jeg havde været til en del lærermøder i slutningen af sommerferien, og lærerne viste sig at være flinke og hjælpsomme. Kjær havde jeg meget respekt for. Da han, lige før jeg skulle flytte ind i lejligheden over køkkenet (Hyblen), meddelte mig, at skolen desværre ville blive nødt til at tage mit ene værelse til elever, turde jeg bestemt ikke sige noget til det. Når døren til trappen blev åbnet og Kjær råbte med høj og kraftig røst: »Nu spiser vi«, ja, så stillede jeg pligtskyldigt i kontorets frokoststue, selv om jeg måske havde planlagt det på en anden måde. Det var selvfølgelig meget godt, for jeg lærte hurtigt mange mennesker at kende.

Det var da endelig også beroligende, at jeg ikke var den eneste nye lærer på skolen. Ellen Jacobsen og Torben Mortensen startede også på skolen i 1972. Desværre blev de kun et år, og jeg savnede dem længe efter.

Nå, men endelig oprandt den store dag, da eleverne skulle komme, og hvordan skulle det dog gå? 86 elever er ikke sådan lige at overskue, og vi så de nye an med udtryk som: »Hvor er drengene dog små i år!« »Ham den store med det lange hår skal vi da vist holde lidt øje med«, eller »Er Erik og Erling brødre, eller er det fætre, de er?« Jeg var imponeret over, at Inge kunne navnene, inden eleverne gik i seng.

Der blev ikke spist ret meget til aftensmad den første dag, men jeg tror næsten, at nervøsiteten var endnu større, da alle eleverne skulle rejse sig til præsentation i spisesalen til aftenforfriskningen. Alle lærerne gik rundt for at sige godnat den første aften. Jeg husker tydeligt, at Esther stod for at få pigerne til ro. Jeg blev helt forskrækket over Esthers myndighed og den virkning, den havde på pigerne, og på mig.

I det hele taget var der meget at vænne sig til og lære, og det kunne godt sommetider være irriterende, når de »kloge« 2.-årsele-

ver vidste alting. Lone og Lisbeth var mest emsige; Hans Jørgen var mildt overbærende, og det var overvejende i formning, han blev nødt til at korrigere mig et par gange.

Der var liv i mit første elevhold i Ringe. Jeg husker jer alle som I var dengang, og nogle af jer har gjort et uudsletteligt indtryk. Lone »har vi endnu«; for et par år siden kaldte jeg næsten konsekvent din datter Dorte for Lone. Mette må finde sig i at hedde Dorte, selv om hun ligner Lone meget mere. Lisbeth havde sin lillesøster Susanne med, og hende lærte hun straks en masse numre. Bente og Anette Gade fra Odense var egentlig ret forskellige, men temperament havde de begge.

Asger var min store skræk i tysktimerne; tysk kunne han ikke, men snakke ville han. Matematik kunne også være svært for de »små«, men det største problem havde jeg den dag, jeg måtte skille Ancher og Arkaluk i et heftigt slagsmål. Hanne Dorte kunne man ikke komme op at slås med, og hun fortsatte heldigvis på skolen som køkkenpige. Gitte Flindt fra Marstal var vores lille sangfugl, både når hun sang og når hun talte. Lars Skogemann var ivrig til at væve. Jeg væddede et morgenmåltid med ham. Han påstod, at han kunne sidde op hele natten for at gøre sit tæppe færdigt. Per skulle holde ham vågen. Begge drengene fik morgenkaffe med rundstykker og det hele, og der var ingen, der nævnte vækkeuret og soveposerne i 3-eren. Bente Bjerregaard blev helt bidt af gymnastik, og i mange år har vi set hende her i nabolaget herse med en flok håbe-fulde gymnastikbørn. Carsten og Jens Peter elskede at optræde, og de, der ellers var til stede, glemmer garanteret aldrig den gang, Carsten på scenen spillede kort, røg på en lang pibe og spyttede i kakkelovnen!

Det var hovedsageligt de »store« elever, der opførte årets skuespil, og ikke et øje var tørt, da Nøddebo Præstegård gik over scenen i den gamle gymnastiksal. Som kronen på værket kom luciapi-gerne ind i et flot optog. Så var julestemningen total.

I februar begyndte jeg at løbe om morgenen sammen med en lille flok elever. Efter en måneds tid var kun Edith tilbage. Dette fører mig hen til »Vissenbjergstævnet«. Efter gymnastikopvisningerne spillede vi håndbold. Det var næsten ikke til at holde ud for spænding, for vi havde både pigerne og drengene med i finalen og modstanderholdene var begge fra Vejstrup. Vejstrups lærere var

meget irriterende. De råbte og skreg, og deres elever fik noget klisset stads på fingrene, så bolden efterhånden ikke var til at røre ved. Stemningen i Vissenbjerghallen var på kogepunktet, og begge skoler tog hjem med én sejr.

Hvordan var eleverne ellers sammenlignet med nu? De gik allesammen med træsko (har vi mon stadig en passus i husreglerne om sorte såler under træsko?) alle havde deres knallert med (hvilket mareridt, når motorerne skulle checkes!) og alle drengene var langhårede (flotte seje fyre!) De var mest syge om mandagen (men heldigvis friske om lørdagen – vi gik i skole til lørdag middag!). De var sommetider urolige i spisesalen (meget stille om morgenen), og de elskede lange gåture (jo, de gjorde), en god fortælling, hygge, berlinerboller, cacao, boller med smør og pandekager.

I alle årene, der er gået siden 72/73, har disse elevers søskende, fætre, kusiner, nevøer, niecer og egne børn gjort denne skole til det den stadig er: et sted med tryk, varme, liv og gode minder.

Alle årsskriftets læsere ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Jacob, Stine, Robert og Herdis.

Martina – en advarselsbog

Den 9. nov. 1992 udkom bogen »Martina« skrevet af Martinas mor Lilian Hoffmann.

Bogen handler om Martinas korte liv. Hun blev født i 1975, og døde af en overdosis heroin i 1991. Moderens beretning er deprimerende og rystende læsning, som den slags litteratur altid er, men hendes beretning står ikke alene. Bogen indeholder nemlig debatindlæg af hhv. en socialrådgiver, en vicekriminalkommisær og Venstres retspolitiske ordfører, samt nyttige og relevante adresser og tlf. nr., og således understreges formålet med, at bogen skal fungere som en brugs- og advarselsbog.

For mig er det mest tankevækkende i bogen, at Martina er som de fleste af de piger vi har lært at kende gennem årene via vores arbejde, d.v.s. en ganske almindelig velfungerende pige på 15 år, men *hun* er bare »på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt«. Det vil i dette tilfælde sige et diskotek i Svendborg, hvor hun møder Claus, som hun ryger sin første pipe hash sammen med. Diskoteksbesøget finder sted i sept. 1990, og Martina dør d. 14. maj 1991. På mindre end et år når Martina og hendes familie at blive dybt involveret i narkomiljøet i Svendborg.

Allerede i oktober måned bliver familien klar over, at Martina jævnligt ryger hash, og de får vished om, at hendes nye omgangskreds bl.a. består af hashrygere, narkomaner og småpushere.

Martinis møde med narkomanen og pusheren Kim først på året i 1991 bliver skæbnesvangert. Martina køber hash af ham, og bliver hurtigt meget forelsket i ham. Den 23-årige Kim vender totalt op og ned på familielivet i Martinas hjem. For at undgå, at Martina skal flytte sammen med Kim accepterer forældrene, at han ofte bor hos dem. Kims ustabile livsførelse smitter af på Martina, og dette faktum sammen med Kims involvering i det kriminelle miljø, påvirker og bekymrer familien, men ingen af deres forsøg på at trænge ind til de unge lykkes.

Denne ulykkelige, og efterhånden håbløse situation, befinder familien sig i på trods af, at Martina er godt informeret om faren

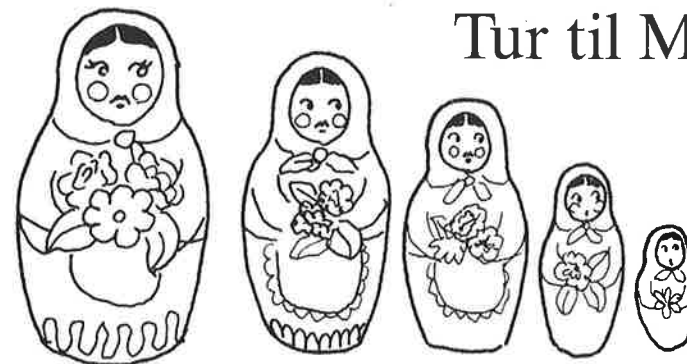
ved brug af hash og narkotika, og på trods af moderens ihærdige forsøg på at hjælpe Martina, både ved selv at tale med hende, men også med hjælp fra professionelle instanser. F.eks. kontakter moderen en bekendt, som er ansat hos narkopolitiet, og denne taler med Martina, og familien søger sammen råd hos Børne- og Ungerådgivningen i Svendborg, og familiens egen læge bliver også konsulteret.

Det er vigtigt for Lilian Hoffmann at understrege, at Martina ikke var blandt de 6-10.000 narkomaner, som statistikken fortæller vi har i Danmark i øjeblikket. Højest sandsynligt er den dødbringende dosis som Kim sprøjter ind i hendes halspulsåre d. 14 maj 1991 kun hendes tredje sprøjte. Men hun figurerer nu på tragisk vis i statistikken, da hun er blandt de 190, som i 1991 døde af en overdosis.

Bogens klare budskab er at gøre opmærksom på, at »der er et kæmpe hul i vores sociale sikkerhedsnet«, at familien ikke kan hente hjælp nogen steder, uanset hvor ihærdigt de forsøger. Men mest magtpåliggende er det for forfatteren at fortælle, at »det her kan ramme enhver familie, at det kan ramme enhver ung pige – eller enhver ung mand«.

Pas godt på jer selv –
og hinanden.

Nina, Ida, Esben, Poul og Anni

Tur til Moskva

I april deltog Folmer og jeg i en studierejse til Moskva arrangeret af Venstres Sikkerheds- og Forsvarspolitiske udvalg. Studieturen blev ledet af sovjet-eksperten prof. dr. phil. Bent Jensen fra Odense Universitet.

Vi var en gruppe på 24 pers., vi fløj fra Kastrup, og efter 2½ times flyvning landede vi i Moskva, hvor vi blev indkvarteret på et turisthotel i udkanten af Moskva, med plads til 1500 gæster. Efter russiske forhold et udmærket hotel, efter vor standard, måske med nogle skønhedspletter.

Moskva er en by på størrelse med Fyn, og et indbyggertal på ca. 7 mill. Et af de store problemer i Rusland er, at man skal søge at få balance på budgettet. Det er sådan at 60% af Ruslands samlede udgifter går til militær og statsstøtte til virksomheder.

I en baggård i det centrale Moskva lykkedes det os, at finde et eksempel på det, der skal bringe Rusland på økonomisk fode igen, nemlig en privat drevet virksomhed, tøjfabrikken »Alegea«. – Tøjfabrikken var startet for ganske nylig af en gruppe mennesker, som havde overtaget en statsvirksomhed.

De ansatte er provisionslønnede, de kunne tjene 1500-2000 rubler om måneden, svarende til 100-125 kr.

Det betaler sig ikke at tjene mere, så kommer de af med en meget høj skat. Vi fornemmede også her, at det var et sted hvor der blev arbejdet, hvorimod vi mange andre steder kunne konstatere at arbejdsmoralen ikke er særlig høj.

Et eksempel på at man ikke helt er herre i sit eget hus, ser vi ved at radiatoren i lokalet på fabrikken er gloende, og samtidig står vinduerne helt åbne. – Vi fik det forklaret med at det er bestemt,

på hvilke dage der skal åbnes, og ligeledes hvilken dag der skal lukkes for varmen.

Det blev endvidere oplyst, at den vestlige verdens fødevarerhjælp til Rusland er en misforståelse. Den vil hindre udviklingen af det russiske landbrug.

I stedet bør vesten støtte private virksomheder og etablering af private landbrug, så vil Rusland uden problemer selv kunne producere de fødevarer de skal bruge.

I de fleste byer er den kollektive trafik forholdsvis velfungerende, selv om tog og busser nok herhjemme ville have været udskiftet for et par år siden, og så er det samtidig utrolig billigt. – Vi kunne f.eks. køre med undergrundsbane i flere timer for $\frac{1}{2}$ rubel, hvilket svarer til $3\frac{1}{2}$ øre.

Men ikke alt var billigt, f.eks. koster 1 kg kød ca. 80 rubler, hvilket svarer til ca. $\frac{1}{10}$ af en månedsløn. Der er ikke mangel på fødevarer, men ikke alle havde råd til at købe ud over det mest nødvendige.

I det indre Moskva findes utrolig mange smukke kulturelle bygninger, meget storslået med forgyldte tårne og spir, jeg skal heller ikke undlade at nævne Bolsjoj teater, som er teater i verdensklasse.

Hvis man kommer i udkanten af Moskva, hvor den almene befolkning bor, ser man straks den fattige og nøjsomme bolig, med åbne rendestene i gaderne, der ligger henkastet en del affald, det er der ingen der bekymrer sig om at fjerne.

I dag er det blevet lettere at arrangere ture til Rusland, men man kan stadig ikke få en aftale som holder. – Meget ofte skal arrangementet igennem et større detektivarbejde, for at finde den person som skal give lov, og derefter skal det igennem mindst 3 kontorer, for at få de nødvendige stempler i passersedlerne.

Der vil man ofte opleve, at programmet er flyttet. Det er irriterende, og et tåbeligt system, men igen gælder det for ens egen skyld at væbne sig med tålmodighed, og tage tingene i den rækkefølge de kommer.

Men trods alt en utrolig spændende tur.

Glædelig jul og godt nytår.

Astrid Hansen

← Øverst: Den Røde Plads. Nederst: Typisk simpelt landsted i udkanten af Moskva.

At være til i verden...

På en måde kan man sammenligne vores opvækst – vores »væren til« i verden – med eventyret om Rødhætte og Ulven.

Vi husker alle morens formaning – påbud – om kun at følge den lige vej, at gå direkte til bedstemoderens hus. Dette påbud var vel affødt af morens angst for at noget uforudset, noget skrækkeligt skulle ske. Ja, og i værste fald at den lille Rødhætte skulle blive ædt af ulven. Påbudet var nok ikke fremsat, fordi moren ikke undte den lille Rødhætte nogen fornøjelser, såsom at plukke blomster eller på anden måde nyde naturen på vej til bedstemoderen.

Når jeg sammenligner dette med vores opvækst, er det, fordi jeg mener, at erhvervslivet, skolen og vi forældre gennem flere år har yndet at udstikke den lige linje, den rette vej for vores børn. Ikke fordi vi ikke under dem nogen fornøjelser undervejs, men for at sikre dem en uddannelse, en plads i erhvervslivet, så intet kan gå galt. Og i den kamp lurder farerne overalt: Leg ikke tiden bort, vælg kun kompetencegivende fag, få så højt et gennemsnit som muligt, gør karriere, stræb højere op.

Hvad vi her er offer for, skal jeg undlade at forsøge at forklare, men det er forståeligt, at det produkt, der kommer ud af dette, er en samling frustrerede mennesker uden det helt store livsmod, uden reel mening med deres tilværelse. For hvad skal der ske, når den eftertragtede stilling er i hus, konen er fundet, huset er købt, bilen står i garagen, og de 1,7 børn leger i haven. Der er alligevel mange år til pensionsalderen.

Stående her i tomrummet mellem livsmod og livsangst, er det vigtigt at finde en mening med det alt sammen. Her bliver det af afgørende betydning, om vi sætter os med hænderne i skødet, eller kaster os ud i livet på godt og ondt. Her er det også, det bliver svært. Der gives ingen garantier. Man kan måske også med god grund hævde, at det ikke nytter, at der slet ikke er nogen mening med noget overhovedet.

I Bjarne Reuters fortælling »Slusernes Kejser« (som var på programmet i morgenforedragstimerne sidste år) hører vi om Jor, der

synes, alt er meningsløst og ligegyldigt i den teltlejr, hvor han bor. Der er kun en lille »rest« mennesker tilbage efter en ikke nærmere forklaret katastrofe. De har ingen rent vand, ingen mad, og flodlejret er spærret af et sted langt borte. Jors selvopholdelsesdrift er absolut svækket, hans mening med livet er en snigende død. En tilfældighed, en sammenføring, med en gruppe mennesker han ellers ikke var på bølgelængde med, gør at han vækkes til live, at hans liv pludselig får en mening, fordi nogen tror på ham, tror han er i stand til at gøre det umulige. Nemlig at få vandet til at løbe frit i floden. Han opdager en verden udenfor sig selv, hvor der både er smerte og glæde, had og kærlighed. Og han gør kampen for at skaffe vand, overlevelse til lejren, til sin kamp.

Kamp må der til skal livet gro
ej kamp blot for dagligt brød
men kamp for frihed i liv og tro
thi evig stilstand er død

Kaalunds smukke sang har stadig gyldighed, måske mere end nogensinde. I dag er der ikke mange, der må kæmpe for det daglige brød, og det stiller os jo frit, så kan vi begynde at kæmpe for et liv i frihed og tro. Vi skal blot turde. Vi skal se en mening med det.

Det er nødvendigt, at vi finder ud af, hvilke værdier der er omkring os: Naturen, vores sange og lege, vore myter og sagn og vor historie. Alt sammen vores virkelighed.

Hvad skal vi bruge viden til, når det kun er paratviden, hvad skal vi bruge videoen til, når vi har glemt at fortælle historierne. Hvad skal vi bruge fjernsynet til, når jorden ligger gold. Lad os kæmpe sammen, lad os juble, synge, lege (også uden for stierne, den lige vej). Lad os fortælle historier og bruge fantasien. Lad os mødes. Lad os beskæftige os med de ting, der giver livet værdi. (se side 22).

Hans Holms sang »Livstræet« kom vi alle til at holde meget af, den synges igen og igen. Heri er det legalt at gå omveje, ja, nærmest en nødvendighed, og det gør vejen til bedstemoderens hus utroligt spændende.

Lad os...

De bedste hilsener til jer alle.

Karen, Anne, Ole og Irene

342 Livstræet

Musik: Hans Holm
Tekst: Erik Lindeberg

Swing
D Em/d

1. Der er så me - get, der kan tryk - ke,
gø - re da - gen trist og grå. Se de folk, der u - den
lyk - ke ba - re går og går i stå. Lad dem
le - ge i livs - træ - ets kro - ne, lad dem
fø - le, at li - vet er stort, lad dem sku - e de
blå ho - ri - son - ter og himmel - hvæl - vingens port.

Chords: D, Em/d, A7/d, D, Em/d, E7, A7, Em7, A7, D, D^{dim}, Em7, A7, F^m, H7/d[#], Em, A7, D

1. Der er så meget, der kan trykke, gøre dagen trist og grå. Se de folk, der uden lykke bare går og går i stå. Lad dem lege i livstræets krone, lad dem føle, at livet er stort, lad dem skue de blå horisonter og himmelhvælvingens port.
2. Der er så meget uden varme, uden ånd og uden liv. Folk bli'r fattige og arme, tænker kun på tidsfordriv. Lad dem lege
3. Der er så mange uden venner, uden kærlighed og kys. Folk, som ingen andre kender hvor skal de mon finde lys? Lad dem lege

Lad mig ikke dø unyttig

Bladene er faldet af træerne, og tiden er kommet, hvor Lars skubber lidt til os, for at få os til at sende en hilsen til årsskriftets læsere.

Jeg vil sende en hilsen til alle, men først og fremmest dem, der i årets løb er blevet »prikket« på skulderen og har mistet deres job, og til dem, der har søgt en læreplads, og ikke fået én, og dem, der efter endt uddannelse ikke har fået job, men også til dem, der hverken har fået uddannelse eller et job.

Jeg kan forestille mig, hvad I føler, når vi der er heldige at have et job spørger: »Hvad laver du?« Måske tøver I, når I skal møde kammerater fra skolen, fordi I ved at det uundgåelige spørgsmål vil blive stillet. Men dog har I måske mere behov for at deltage i sammenkomster.

Jeg vil sige til jer her, at selv om I ikke hører til de heldige, der har fået bekræftet, at der er brug for jer, så er I ikke mindre velkomne her hos os.

Jeg ved godt, at jeg er medansvarlig for, at vi har et samfund, hvor der ikke er brug for alle. Og hvad værre er, hvor der aldrig vil blive brug for alle, der gerne vil have et job. Men jeg har ingen forslag til at løse problemet, selv om jeg ved, at de, der er heldige at have job, knokler mere end rimeligt er, af frygt for at miste det. Logisk set så må det i det mindste være muligt at fordele det arbejde, som skal udføres, mere rimeligt.

Jeg trøster mig også med, at idag rammer arbejdsløsheden alle samfundslag. Både de, der har en lang uddannelse, men også de, der ingen har, så derfor må det være mindre ydmygende at vedgå, at man er arbejdsløs.

Ret beset er der tale om, at de der er uden arbejde, årligt har 2000 timer mere til deres rådighed end dem, der har job. Og jeg vil tro, at det må være muligt at anvende disse timer til både glæde for sig selv og andre, blot man har viljen og kræfterne. Jeg mener også, at det er urimeligt, hvis nogen er kede af at modtage understøttelse, man har jo selv indbetalt til understøttelsen, og skulle nogen være misundelige, så kan de let bringe sig selv i den situation, hvor

de modtager understøttelse, eller også kan de dele arbejdet med andre, der ikke har noget.

Derimod kan jeg ikke acceptere, når de, der er uden arbejde, og de, der er bange for at miste deres job, lægger flygtninge og indvandrere for had og giver dem skylden for arbejdsløsheden. Disse grupper er meget hårdere ramt af arbejdsløsheden og uvirksomhed end de, hvis forældre er indvandret til Danmark for en eller flere generationer siden. Hvis der er nogen, som vil hævde, at de hører til landets oprindelige indbyggere, så vil jeg gerne se deres »stamtavle«. Og desuden vil jeg gerne vide, hvorledes de helst ser, at deres slægtninge, som er indvandrere i andre lande, bliver behandlet.

Jeg har valgt at skrive lidt om det, der optager de fleste af os her og nu. Jeg vil slutte af med et digt af Gustav Munch Pedersen, der for mig sætter mit liv i perspektiv, og jeg håber, at I også må få indsigt og håb af at læse det.

Bøn

magter, som styrer himlen og jorden
solen, stormen og havet,
magter, som styrer usynligt for blikket,
menneskenes færden og liv
magter, som styrer usynligt for sjælen,
trældom og nød, skælvende glæde,
krige og rædsler, skændsel og synd,
magter jeg tigger i pine
giv mig lys for mit virke,
magter lad mig ikke dø unyttig,
mægtige brænd eders mærke
dybt ind i mit vaklende sind

En hilsen med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår til årsskriftets læsere fra en af de »gamle«.

Asgar

Årgang 1991-1992

Når jeg sådan sidder og kigger tilbage i min meget slidte lommebog med kalender, synes jeg, det er utroligt, hvad vi når af arrangementer, ture, forældredage m.m. i løbet af et år på efterskolen. Der er mange gode oplevelser, og mon ikke der også er andre, der får kaldt minder frem ved dette tilbageblik på skoleåret 1991-1992?

Den 10. august ankom en snes elever til deres 2. år på efterskolen. Gensynsglæden var stor og forventningerne mange, men der var arbejde, der skulle gøres, for den 11. august fyldtes skolen med resten af elevholdet 91-92. En masse nye ansigter, som dog hurtigt fandt sig til rette.

Den 22. august cyklede vi alle til Egebjerg-hytten. Her havde vi et par dage med hyggeligt samvær, primitiv madlavning, et opfindsomt orienteringsløb (der, hvor Bente forsøgte at kravle op i toppen af et træ), overnatning i det fri og meget andet.

Den 28. august holdt vi årets første elevfest. Samtlige kontaktgrupper var i sving for at aftenen skulle forløbe godt. Og dansen gik til Joe's (m.fl.) dejlige danserytmer. Hvem førte statistik på pardannelser denne aften?

Den 13. september var det med at være udhvilet. Planen var nemlig cykeltur til Nyborg for at inspicere brobyggeriet. Turen blev kombineret med et besøg i Nyborg Badeland. En rigtig god dag.

Den 23.-27. september var alle 10. klasses elever i praktik. Men på skolen var der travlhed alligevel, idet at 8. og 9. klasses elever øvede skuespillet »Zoom«, som senere blev vist for bl.a. forældre og naboskoler.

Den 29. september holdt vi »Åbent Hus« på skolen. En del kommende elever gæstede os og blev flot vist rundt af vores usædvanligt høflige og tjenstvillige elever. Om aftenen fyldtes skolen atter.

Denne gang af forældre, som foruden snak med faglærere blev underholdt med skuespil m.m.

Den 11. oktober var vi alle aktive. Vi deltog i skolernes Trim-løb. Adskillige km blev tilbagelagt denne dag, og hvem husker ikke Finn's HIP HOP opvarmning?

Den 26.-27. oktober afholdt vi vores traditionsrige Højskoleweek-end. En festlig og intens weekend, hvor aktiviteten var på sit højeste.

Den 18.-22. november var det 8. og 9. klassernes tur til at prøve kræfter med en praktikplads. Imens på skolen arbejdede 10. classes elever med at opsætte »Gøngehøvdingen«. Der blev talt og bandet en del på svensk i den uge.

Den 29. november afholdt vi julemøde for forældre og søskende. Der blev underholdt med »Gøngehøvdingen«, Lucia-optog, kaffebord og julesange.

Den 2. december var vi inviteret til Hjemly Efterskole til teater og diskoték. Der blev sammenlignet og udvekslet meninger og erfaringer. Det er altid hyggeligt at besøge »naboerne«.

Den 12. december kom vi rigtig i julestemning, da vi besøgte MAS (Midtfyns Amatørscene) i Ryslinge og så forestillingen »Nøddebo Præstegaard«.

Den 13. december fortsatte julerierne med den hyggelige tilbagevendende tradition, hvor lærere og Luciapigerne vækker eleverne med sang, boller og varm cacao. Sådan skulle det være hver dag, mente de oppe i Syden (Bongo m.fl.).

Den 19. december var der dækket op til fest. Vi fik dejlig julemiddag med rødkål og mandelgave og det hele. Derefter kørte vi til Odense Teater og havde en uforglemmelig aften med forestillingen »Brødrene Løvehjerte«.

*Øverst: 10 klasse spiller Gøngehøvdingen.
Nederst: I dag skal vi på en 42 km tur. Ditte, Kirsas, Louise B. →*

Den 20. december julede vi med nisseløb m.m., hvorefter vi alle drog hver til sit på juleferie.

Den 4. januar mødte alle friske og forventningsfulde op, for turen gik til Hovden, Norge, hvor der ventede en herlig uge i sne, sne og atter sne. Det var aktive dage, der hver aften blev afrundet med kåringen af »dagens fjeldabe«. En husker Louise B., Jane H. og Josephine som værdige vindere.

Den 27.-31. januar vendte hverdagen grusomt tilbage, idet vi afholdt terminsprøver. Atter engang prøvede man kræfter. Dog på en lidt anden led. 8. klasse havde denne uge et fint samarbejde med 7. klasse i friskolen, hvor de arbejdede med digte på spændende vis.

Den 29. januar havde eleverne planlagt festen. En fornøjelig aften med dans til vores eget diskoteks utrættelige rytmer. Man skulle møde op udklædt i 60'erstil, og i løbet af aftenen kunne man møde hippier, blomsterbørn, intellektuelle og ivrige demonstranter.

Den 1. februar deltog vi i det årlige gymnastikstævne i Viborg. En oplevelse af de store for alle »bøj og stræk-freaks«.

Den 13. februar var Hjemly Efterskole inviteret af os til karneval. Det var ikke fantasi, det skortede på blandt ungdommen, så vi.

Den 28. februar afholdt vi Vinterfest for sidste års og nuværende elever. En gruppe elever stod for underholdningen. For fremtiden vil det være vanskeligt at skelne Louise Nyholm fra Jørn Mathiesen (den parodi gjorde hun fuldendt).

Den 29. februar afholdtes forældremøde. Her viste både koret og gymnastikholdene deres kunnen.

Den 9.-13. marts havde vi emneuge. Emnerne denne gang lå indenfor matematikkens og fysikkens verden. Måske en noget fjern verden for nogle, men den blev ufattelig nærværende med bl.a. landbrugsspil, kortlægning og orienteringsløb med astrologiøpgaver.

*Øverst: Der skrives i mindebogen.
Nederst: Gåturen til Helnæs. →*

Den 19. marts drog alle med busserne til Svendborg for at deltage i Efterskolernes Forårsstævne. En dag med masser af flotte gymnastikopvisninger, verdens største fællesspisning (vi var mange i hvert fald) og dans til ud på natten.

Den 29. marts havde vi endnu engang mulighed for at vise og se gymnastik, da vi deltog i 1. Hovedkreds' arrangement i Ringehallen.

Den 1. april besøgte Sdr. Nærrå Efterskole os. De var inviteret til Café, hvor der i aftenens løb optrådte adskillige debutanter. Senere blev der danset.

Den 6.-10. april afholdtes årets sidste emneuge. Denne gang stod den på tysk, engelsk og dansk. Der blev produceret aviser på flere sprog og fremvist små dramastykker.

Den 8. april deltog vores skole i et stort, fælles kor-arrangement i Glamsbjerg.

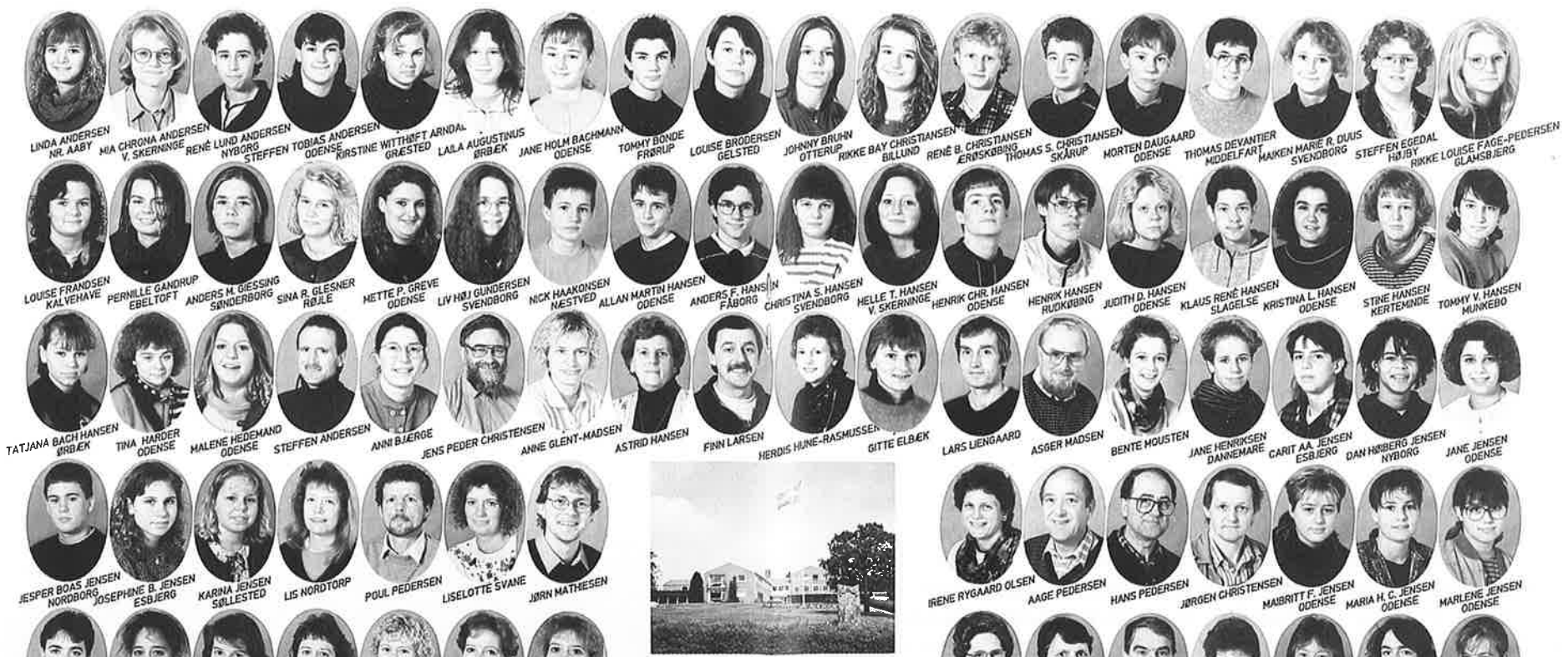
Den 9. april var skolens hal fyldt af store og små – Friskolen afholdt gymnastikopvisning, og også efterskolen deltog med deres program. Var det her, at Kirsas forsøgte sig med at marchere den modsatte vej af alle de andre? Det så ikke kedeligt ud!

Den 23. april i bulderragende mørke, midt om natten, vækkede et par kvikke hoveder (her huskes Tine J.) alle deres søde kammerater og bad dem klæde sig varmt på. Der var nat-løb i vente! Det blev ikke modtaget lige pænt alle steder, men efter hjemkomst og solidt morgenfoder kendte »de seje« ingen grænser.

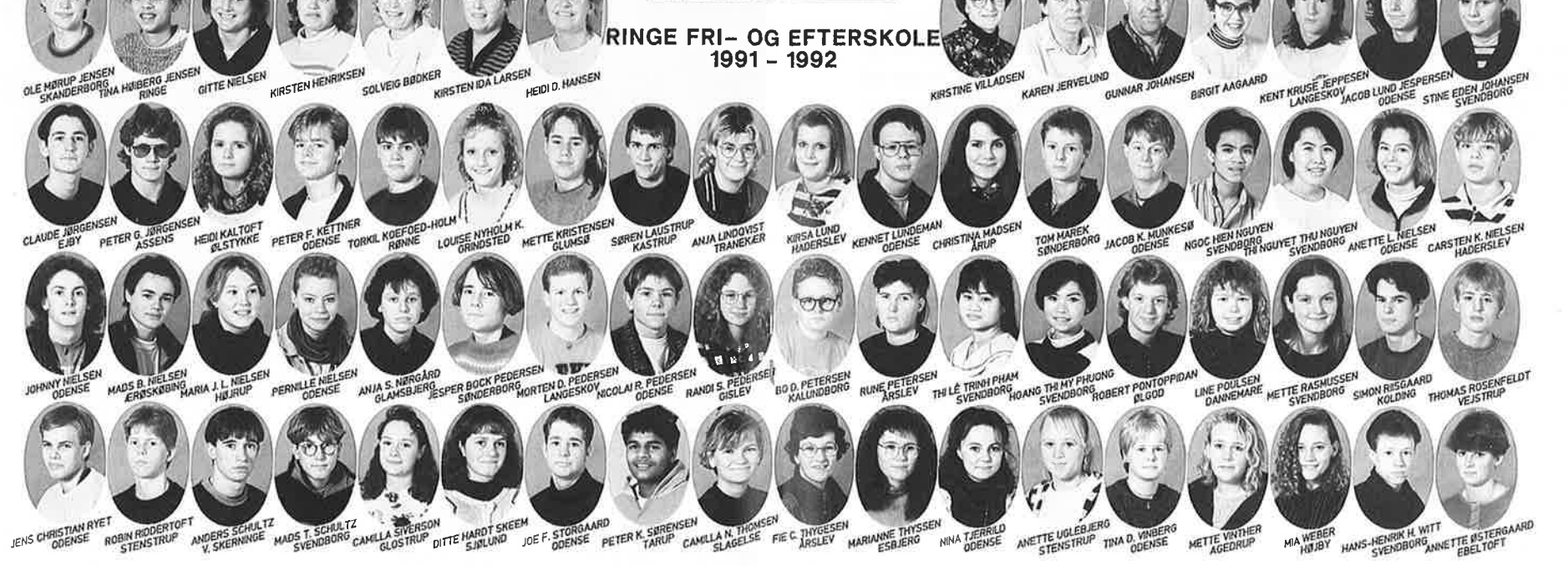
Den 26. april var alle næste-års-elever (fik I den?) inviteret til orienterende samvær. Der blev vist gymnastik og folkedans og koret gav et par numre. En fin dag, som vi i hvert fald selv var stolte af.

*Øverst: Nu synger vi på sidste vers.
Nederst: Malle, Liv, Mette og Lis (lærer) ved bålet. →*

**RINGE FRI- OG EFTERSKOLE
1991 - 1992**

Den 11. maj startede de skriftlige prøver. Også en tydelig tilkendegivelse af, at skoleåret nærmede sig sin afslutning med raske skridt.

Den 12. maj havde vi besøg af Gary Snider, der spillede alt fra stille akustisk til Jimi Hendrix. Et godt arrangement.

Den 23. maj afholdtes elevmøde. Rigtig mange tidligere elever – deriblandt mange jubilarer – deltog denne dag. De nuværende elever lavede gymnastikopvisning og meget var arrangeret, for at det skulle blive en hyggelig dag.

Den 24. maj hvor alle var på skolen, afholdtes marked med salg af alkens »ragelse«. Om aftenen stod en modtagelseskomite parat til at hylde de hjemvendte Marathon-løbere. »Godt gået«, var der en, der sagde.

Den 1. juni begyndte vi på de mundtlige prøver. Samtidig med at man svedte udendørs i den herlige juni-sol, blev der også svedt inde i klasselokalerne. Vi tog os dog også tid til andre ting, bl.a. den 5. juni, hvor alle drog til Ringe Bio og så »De nøgne træer« af Tage Schou Hansen. En god film og et godt afbræk i de mange eksaminer.

Den 17., 18. og 19. juni holdt vi så vores afsluttende lejrskole. Nogle cyklede, nogle gik og nogle kørte med bus til Helnæs, hvor vi boede i telte midt i en herlig natur ved skov og strand. Vi fordrev tiden med bl.a. volley-ballkamp mellem lærere og elever (kan I huske, hvem der vandt, hva? hva?), almindeligt hyggeligt samvær, badning, roning og ikke mindst skrivning i mindebøger. Fredag aften stod lærerne, traditionen tro, for underholdningen. Hvem husker ikke den musikalske duo Jørn og Aage?

Hjemme på skolen igen havde vi tid til oprydning, inden forældre m.fl. ankom for at deltage i afslutningen. Afslutningen på et godt og indholdsrigt skoleår på Ringe Fri- og Efterskole.

*Mange hilsner til alle fra
Anne Glent-Madsen*

Fredagsholdet

Et længe næret ønske om at oprette et gymnastikhold for tidligere elever er nu endelig blevet en realitet.

På Elevforeningens generalforsamling blev der givet grønt lys for ideen. Samtidig er Ringe Efterskoles Elevforening blevet tilsluttet Dansk Gymnastik og Idrætsforening, under Svendborg Amt som en aktiv forening.

Allerede ved elevmødet blev der givet orientering om det spændende tilbud, og der blev uddelt en folder.

Pluk fra folderen:

»Gymnastik for tidligere elever« – sådan lød overskriften.

»Kan du li' gymnastik, og er du frisk på 3 timers træning en fredag om måneden + en årlig weekendtræning, så kom og vær med.

Holdet er et m/k rytme/springhold. Ud over de 10 træninger er der planlagt 3 opvisninger. Den første er på Gymnastikhøjskolen i Viborg, den anden ved forårsopvisningen i Ringe og den tredje ved elevmødet.

Krav:

Der stilles naturligvis nogle krav for at gå på Fredagsholdet, bl.a. at deltage aktivt og seriøst i alle træninger, at dyrke gymnastik hjemme i foreningen, og at gymnasterne selv afholder udgifter til transport og opvisninger«.

Træning:

Første fredag i september begyndte træningen af Fredagsholdet.

Spændingen var stor, da vi skulle igang med første træning. Vi havde en del forhåndstilmeldinger, men kunne vi regne med at folk dukkede op? – Jo, minsandten, de kom næsten alle, så ved første træning var der 25 friske og energiske gymnaster klar til 3 timers træning.

Første træning var lidt hård for gymnasterne, fordi det var først på sæsonen, mange var slet ikke startet med at træne endnu. Men vi fik en god træning, hvor de forskellige årgange efterhånden kom til at snakke med hinanden. Udover springene brugte vi allerede fra første træning tid på at træne serier, fordi der jo kun er afsat få

træninger i løbet af året. – Efter træningen er der tid til en kop kaffe, en bid brød og en snak. Der bliver udvekslet erfaringer m.h.t. træningsmuligheder rundt omkring på Fyn.

Her, efter 3 træninger, kan vi kun sige, at holdet er kommet rigtig godt i gang; der er ca. 25 gymnaster til hver træning, og der bliver gået til den. Det er en fornøjelse for os gymnastiklærere at have med så topmotiverede gymnaster at gøre, og vi glæder os til at komme ud og give opvisninger med holdet.

Alle ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

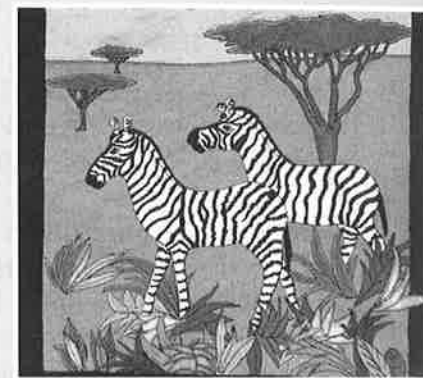
Steffen, Lars og Bente

Øverst t.h.: Efter 3 timers gymnastik er det godt at strække ud.

Nederst t.v.: Højt at flyve...

Nederst t.h.: Spænd mullerne!

Hvad væggen fortæller...

Sidste år blev vore 2 opholdsstuer, pejsestuen og billardstuen renoveret. Der kom ny maling på væggene, nye møbler og gardiner i rummene matchede til de øvrige farver. Resultatet blev to lyse, indbydende opholdsrum for vore elever.

Så kom turen til vægudsmykningen. I pejsestuen valgte vi bl.a. nogle af Esther Torps rustikke vævede billedtæpper, og da vi nåede til billardstuen (tidligere kaldet drengenes opholdsstue) blev vi enige om at forsøge med skiftende udstillinger.

Ideen var, mod et par flasker rødvin som betaling, at låne forskellige arbejder fra kunstnere i Ringe og omegn.

Den første jeg tog kontakt med var Margrethe Åskov fra Nr. Broby. Hun var straks med på ideen og udlånte os nogle dejlige akvarelbilleder. Senere lånte vi keramikrelieffer og skulpturer af hende. Det var også Margrethe, der foreslog den næste udstiller – tekstilkunstner Gitte Bjødstrup fra V. Åby. Jeg besøgte hende og fik set en stor del af hendes produktion. Alle billedtæpper, med hver især sin egen specielle og spændende historie syet ind i et panorama af farver og kompositioner. Gitte afslog at udstille, men vi aftalte dog at tekstilholdet skulle besøge hende. Dette »virksomhedsbesøg« blev en stor succes, hvorefter Gitte ombestemte sig og udlånte os 10 af sine billedtæpper.

Derefter fulgte en spændende udstilling fra en amatørklub fra Gislev, hvor en nuværende elev's mor er medlem og gerne ville stå for udsmykning.

I sommerferien hvilede væggene og samlede atter kræfter til nye

Et lille udpluk af Gitte Bjødstrups mange billedtæpper.

ting. Denne gang havde vi fået kontakt med en tekstilkunstner Anne Grethe Buhl, Nyborg, som arbejder med stof, papircollage, og fuglefjer. I forbindelse med denne udstilling inviterede tekstilholdet Anne Grethe som gæstelærer og der blev produceret et fællestæppe hvor også eleverne forsøgte sig som fjerkunstnere.

Og i skrivende stund pryder Erik Andersen's fantasifulde vær-

T.v.: Nicolai fra tekstilholdet valgte at lave et stiliseret ansigt.

T.h.: Anette fra tekstilholdet valgte at fremstille en farvestrålende papegøje.

ker vores opholdsrum. Erik er alt-muligkunstner og har for nylig åbnet en butik i V. Åby. Han udstiller relieffer lavet i træ (moseeg), billeder lavet af læderudklip, gl. cowboybukser og gl. redskaber/-skrot i jern.

Der er flere udstillere på venteliste til de fremtidige måneder, men hvis DU kender nogen eller måske selv har noget du kunne tilbyde at udstille i et par måneder, så giv lyd fra dig.

Selvfølgelig er der noget arbejde forbundet med denne skiftende vægudsmykning, men det er besværet værd når vi hører elevernes positive reaktioner. Det at udsmykningen kun er til låns og kan være væk i morgen, gør at de får kigget på det, tager stilling til det, diskuterer det med hinanden, hvilket måske ikke var tilfældet med nogle permanente billeder.

Vi bestræber os også på, at få kunst, der ikke hører til i millionklassen. Vore udstillere er alle (selvlærte) autodidakte og med fantasi og fingersnilde kan eleverne måske også nå lignende fantasifulde kreationer.

Vi bestræber os ligeledes på, at vise så forskelligartede teknikker og materialer som det er muligt.

Jeg vil hermed ønske alle nuværende og tidligere elever en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Slå vejen forbi, hils på os og se, hvad væggene fortæller LIGE NU...

Kærlig hilsen
Gitte Elbæk

Noget om tanker

Det er tankevækkende at skrive indlæg til elevskriftet – hvert år har man vidst det hele året, men man skal jo lige have styr på dem, tankerne, før de vil skrives ned.

Lige nu sidder jeg og har en vældig forståelse for, at det kan knibe eleverne at få de skriftlige opgaver lavet til tiden. For når emnet ikke passer til tankerne, og... Det skulle jo da være let, når alle emner er lige gode. Hvad hjælper det, når tanker ikke vil samle sig om noget som helst – der er ellers nok af dem. Det er ikke let; men de flagrer rundt i hovedet som en flok høns, der ikke er til at få jaget ind i hønsehuset midt på eftermiddagen. Det er simpelthen ikke til at få styr på dem, tankerne, og få dem jaget ud gennem pennen i bare nogenlunde orden, så det, der kommer til at stå på papiret, er acceptabelt og læseligt.

Det er da udmærket, at man bare kan skrive det, man tænker – men det går jo heller ikke. For tænk, hvis der er dårlige tanker imellem – så vil nogen blive kede af det eller måske det, der er værre – det går slet ikke.

Man skal have styr på sine tanker, før man tænker tale, og man er nødt til at have mere end én tanke for at kunne samle dem. Egentlig tror jeg ikke altid, at man skal samle dem. Sommetider skal de have lov at fare rundt, som det passer dem. Der er heller ingen grund til at strø om sig med flyvetanker, når en enkelt, tænkt højt kan gøre det – glædelig jul til alle.

Jens Peder

Elevmødet d. 23 maj 1992

Kort fortalt!

Jubilarerne ankom kl. 10.00

Vi samledes ved flagstangen, sang morgensang og højste flaget og Finn Larsen bød velkommen. Derefter velkomst ved elevforeningen og orientering om, hvilke lokaler der var til rådighed for de enkelte årgange. Disse lokaler er beregnet til livlige samtaler, og det blev de så sandelig også brugt til.

Da elevforeningen nu har indført, at alle tilmelder sig via giroindbetaling, benyttede bestyrelsen tiden til at gå rundt og få en lille snak med jubilarerne og samtidig udlevere navneskilte.

Kl. 11.30 ankom de øvrige elever og som sædvanlig var der stor gensynsglæde.

Jubilæumsfrokost kl. 12.00 i spisesalen med sang og tale.

I gymnastiksalen var der frokost for tidligere og nuværende elever.

Kl. 14.00 kunne alle de gamle elever nyde de nuværende elevers gymnastikopvisning. Vejret var heldigvis fint, så vi kunne være på plænen. Det var en flot opvisning med gode rytmiske serier og spring. En opvisning, hvor helheden gav et godt indtryk.

Kl. 14.45 var der kaffe, og umiddelbart efter blev der holdt generalforsamling.

Generalforsamlingen er elevforeningens højeste myndighed. Her bestemmes det, hvem der skal varetage de tidligere elevers interesser, bl.a. årsskriftet og elevfesten. Jeg må lige her indskyde, at det er med god hjælp fra skolens side. Det er altså vigtigt, at man møder op og afgiver sin stemme. Alt for få møder op. Der deltog kun ca. 25 personer ved generalforsamlingen.

Af vigtige punkter kan bl.a. nævnes oprettelse af et gymnastikhold for tidligere elever. (En beskrivelse af oprettelsen og starten er omtalt et andet sted i elevskriftet).

Er det for dyrt at deltage i elevmødet? Det var der nogle elever, der mente, især for dem, der er under uddannelse, og dem, der kommer langvejs fra. Bestyrelsen har taget klagen til efterretning og vil prøve at finde alternativer. Nyvalgt i bestyrelsen blev Lars

Nyholm, elev 81/82. Anne Lene Nordbeck, der har været i bestyrelsen i 4 år, ønskede ikke genvalg. Vi vil gerne her takke Anne Lene for veludført arbejde. I skolens bestyrelse fortsætter Bent Markvadsen og Dorte Rosenfeldt.

Det næste i programmet var aktiviteterne. Lige som sidste år var der stor aktivitet.

Rundvisning v/ Finn Larsen: Denne rundvisning tiltrækker især jubilarerne, der gerne vil høre om de nye ændringer og fremtidsplanerne.

Fodboldkamp v/ Anders Walther: Kampen mellem tidligere og nuværende elever tiltrækker altid mange tilskuere. Man vil gerne se, om »de gamle« kan vinde over de unge.

Volleyball v/ Michael Kock: Irene Rygård Olsen, som normalt står for dette, var forhindret, idet hun sammen med 7 elever deltog i et maratonløb i København. Til volleyball var der 4 hold, som spillede mod hinanden, og det forløb fint, men det kunne være rart med større deltagelse.

Gymnastik v/ Lars Liengaard, Bente Mousten og Steffen Andersen: Ca. 15 deltog, og der blev arbejdet ihærdigt. Også her kunne man ønske sig større deltagelse.

Billedværksted v/ Poul Pedersen: Også her forløb alt planmæssigt.

Efter aktiviteterne var vi samlet til middag i gymnastiksalen. Alle nød Solveigs veltilberedte mad. Underholdningen var korsang og musik, som de nuværende elever stod for. Det klarede de godt. For nogle år siden indførte man folkedans ved elevfesten, uden at det var sat på programmet. Nu er det kommet med som en aktivitet og interessen er stor. Tidligere elever får genopfrisket nogle af de danse, de havde, da de var elever.

Sidste afdeling var dans/diskotek. Bestyrelsen havde bestilt en dygtig musiker til at spille. Begrundelsen for at gå væk fra diskoteksmusik var, at lydstyrken var meget høj, og det resulterede i, at mange af de lidt ældre årgange ikke deltog i dansen.

Musikeren spillede udmærket, men ikke lige den stil, de unge foretrækker, og det resulterede i, at der ikke blev danset. Efter opfordring blev elevforeningens betyrelse enige om, at det var bedst for alle parter at afbryde. Istedet blev skolens diskotek opstillet, og så blev der danset livligt til midnat.

Til slut en tak til alle, der har medvirket til at gøre dagen festlig.

Som efterskrift er der enkelte ting, som bestyrelsen gerne vil påpege, nemlig at man helst skal tilmelde sig på girokort og helst rettidigt. Vi udfærdiger navneskiltene før elevmødet, og hertil bruger vi girokortene. Så man skal derfor huske at skrive sit navn og årgang(e) på girokortet, samt ikke at forglemme at skrive sig på madplanen.

Hvis alle benytter sig af denne mulighed, vil det lette bestyrelsens arbejde på festdagen, og vi kan derfor hjælpe lærerne noget mere med aktiviteterne.

Så derfor – benyt giroilmelding.

På elevforeningens vegne
Michael Kock

Elevmødet 1993

Elevmødet vil blive afholdt
lørdag d. 15. maj 1993

Indbydelser
vil blive udsendt til alle medlemmer

DRIFTSREGNSKAB 1991-92

Indtægter:

Salg af elevskrifter	24.948
Indgået ved elevmødet	17.765
Kontingent	454
Renteindtægter	3.028
Udbytte, aktier	520
Renter, obligationer	2.610
Ialt	<u>49.325</u>

Udgifter:

Trykning, elevskrifter m.v.	27.830
Musik ved elevmødet	1.200
Gaver	45
Kontorartikler, tryksager	2.185
Porto	5.567
Erhvervsmæssige gebyrer	83
Kørselsgodtgørelse	1.842
Ialt	<u>38.752</u>

STATUS PR. 1. MAJ 1992

Aktiver:

Dansk Statsobligation, 9%	28.753
Aktier, Bikuben	20.615
Kasse	776
Giro	2.037
Bikuben, 04-30131	19.674
Bikuben, 24-02186	20.842
Ialt	<u>92.697</u>

Passiver:

Egenkapital, primo	82.211
Kursregulering	85
Årets resultat	10.571
Ialt	<u>92.697</u>

Ringø, den 22. maj 1992

LARS LIENGAARD

Ringø, den 25. maj 1992

Regnskabet gennemgået og fundet i orden.
ROBERT HUNE-RASMUSSEN

rs jubilarer

40 års jubilarer

rs jubilarer

50 års jubilarer

rs jubilarer

30 års jubilar

50 års jubilarer

Et smil

Et smil koster intet, men giver meget.

Det gør den rig, som modtager det,
uden at gøre den fattigere som giver det.

Det kræver blot et øjeblik,
men mindet om det kan ofte leve for bestandig.

Ingen er så rig eller mægtig, at han kan undvære det,
og ingen er så fattig, at han ikke kan blive rig ved det.

Et smil skaber lykke i hjemmet,
fremmer den gode vilje i forretninger
og er venskabets besegling.

Det giver ofte hvile for den trøtte –
opmuntrer den nedtrykte –
er solskin for den bedrøvede –
og er naturens bedste lægemiddel mod bekymring.

Alligevel kan det ikke købes, tigges, lånes eller stjæles,
for det har kun værdi, når det gives.

Nogen er for trøtte til at give dig et smil –
GIV DU DEM ET –
for der er ingen, der mere trænger til et,
end den, som ikke længere har et smil at give til andre.

Forfatteren ukendt

Dorte Rosenfeldt

Stress – eller bare småtravlt?

Så har vi den snart igen, den kære jul. Og ligesom de mange foregående år, har jeg ikke nået alt det, jeg gerne ville. Min drøm er, virkelig at kunne nyde hele december måned – bare gøre hvad man har lyst til. Selvfølgelig har vi en masse traditioner, men som det er nu har vi én plan som skal huskes meget nøje – ellers når vi kun det halve. Men jeg synes faktisk det er dejligt at have nogle ting man skal – vide, at nogle har brug for én. Tænk bare på alle de arbejdsledige vi har i landet. For nogle snegler tiden sig ganske givet afsted, der er mit problem da langt mindre. Vi er nok en hel del mennesker som har det sådan: Vi skal på week-end med familie og venner – det evigt tilbagevendende problem er at finde en dato. Enten skal nogle arbejde eller til sport eller noget helt tredje. Ugen forløber med diverse møder, kurser og fritidsinteresser. Herligt.

Jeg gruer virkelig for alderdommen, hvis det bliver en tid, hvor man sidder hjemme ugens 7 aftener – kun har 3 fester på et år at se frem til. Det gør mig virkelig ondt at kunne læse i avisen, et en person er fundet død og vedkommende har ligget i 2-3 uger... uden at nogen har savnet vedkommende. Det vil ikke kunne ske hos os eller i vores omgangskreds. Straks vil nogle ringe og sige: Sig mig, hvor søren blev du af i går, havde vi ikke en aftale?

Med disse linjer vil jeg slutte af med at ønske alle med tilknytning til skolen en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Dorte Rosenfeldt

Fuld opbakning omkring efterskolen

For ca. 1 år siden var jeg i den situation at skulle skrive et indlæg, mens den nye finanslov med besparelser på ca. 140 mill. kr. på efterskoleområdet endnu var på bordet. Vi forudså, hvordan mange efterskoler måtte lukke, og hvordan renovering, modernisering og udbygning måtte stoppes.

I den forbindelse opfordrede jeg skolens venner og tidligere elever til at arbejde lokalt for bedre forhold for efterskolerne.

Og meget blev gjort. Der var en del indlæg i aviserne, demonstrationsoptog gennem København arrangeret og med deltagelse af efterskoleelever. Der blev taget personlig kontakt til adskillige folketingsmedlemmer.

Om det var det ene eller andet eller nok snarere summen, sammen med et mere udbredt kendskab til efterskolen, skal være usagt.

MEN, det virkede i hvert fald.

I løbet af meget kort tid lykkedes det at få fjernet langt det meste af besparelsen. Desuden er kommunerne blevet pålagt at yde støtte til efterskoleophold på mindst 250,- kr. pr. uge (10.000 pr. år fra 1.1.93). Betingelserne for statsstøtten er også blevet forbedret, så alt i alt må vi sige, at vi via disse tiltag fra folketinget får et anerkendende skulderklap, som viser at samtlige politiske partiers støtter og tror på vores skoleform som et godt alternativ.

Betingelserne for et efterskoleophold må nu siges at være så gode, at stort set alle har råd til denne oplevelse.

Jeg håber, at I vil viderebringe dette budskab til de I omgås, og samtidig vil jeg ønske jer alle en glædelig jul og et godt nytår.

Finn

Elevhilsener

Elevholdet 1982-83.

Siden jeg modtog et brev fra elevforeningen, hvor de opfordrede os 10 års jubilarer til at skrive om, hvad vi har fået tiden til at gå med siden vi forlod efterskolen, har jeg gået rundt og tænkt på, om jeg mon havde noget at fortælle.

Og siden meget har forandret sig i min tilværelse de sidste 5-10 år, kan jeg jo bruge det som udgangspunkt for min fortælling.

Det hele startede vel rigtigt i oktober 1986, hvor min veninde Pia og jeg, udstyret med hver vores rygsæk og et par gode tommelfingre tog til New Zealand, hvor vi rejste rundt i 3 måneder. Vi havde en fantastisk tid. Jeg fangede mit livs første fisk og vi havde småjobs her og der: malkede køer, malede rækværk og plukkede æbler.

Vi slog følge med min bror og hans kammerat et stykke tid, fejrede blandt andet jul med dem og »Kai Løvring«, som vi havde med på bånd, så vi kunne drømme os »hjem på gården til onkel Tormod og tante Herta!«

I februar fortsatte Pia og jeg vores rejse over »Tasman Sea« til Australien. Efter en hektisk tid i Sydney og en lang blaffetur til Melbourne, var vores stakkels tommelfingre næsten helt udkørte.

Pia ville nordpå til Alice Springs og jeg ville vestpå, så vi skiltes med hver vores rygsæk og en klump i halsen.

Jeg tog en bus vestpå og vupti' 3-4 dage senere, så jeg Perth for første gang og Perth så mig.

»Ikke dårligt« tænkte jeg, så jeg fandt mig et job syd for byen, hvor jeg pakkede æbler på en plantage sammen med en flok vilde engelske rejsende.

Derpå gik turen på tommelfingeren, der nu var blevet ladet op, hele vejen op ad vestkysten.

Der var tykt af kænguruer og spyttende lastbilchauffører iført shorts og undertrøjer, – lastbilchaufførerne altså!

I Darwin mødte jeg blandt mange andre en engelsk fyr Matthew. Selvom han var lidt stille og genert, havde han en livlig humoristisk sans og en teori om, at vi kunne gå til Bali (Indonesien) når det var

lavvande?!!!! Jeg tænkte: »Hov, hov, hvad har vi her? Det er da vist lidt af en spøjs filur«!

Desværre havde vi kun 4 dage sammen til at se på »gøjer« og »diller«, for min økonomi var ikke hvad den havde været, – det havde den nu heller aldrig været!

Nå, men et par uger efter havde jeg igen dansk sand mellem tærne, og i løbet af sommeren besluttede jeg, at jeg nok var blevet voksen nok til at starte på enkeltfags HF.

Det brugte jeg så det næste år på, og havde et dejligt år i Odense sammen med venner og familie.

Matthew hørte jeg fra 3-4 gange i løbet af det år (han rejste i Asien på det tidspunkt), men når det kom til at skulle skrive på engelsk, krævede det meget overtalelse at få min kuglepen til at bestille noget. – Så det blev lidt småt med korrespondancen.

Efter mit år på HF var jeg arbejdsløs i et par måneder, men i september så jeg en annonce i avisen, og det lykkedes mig at tigge, trygle, true og bede bossen i »Den Danske Club« i London til at give mig et job som tjener.

5 dage efter han havde givet mig jobbet, ankom jeg til London. Et par dage senere ringede jeg til Matthew, der var tilbage i England. Vi aftalte at mødes den næste aften.....og som de siger herover: »The rest is history«!!!

Nu har jeg boet i England i godt 4 år. Matthew og jeg blev gift på Fyn en varm dag i august 1990.

Jeg er næsten færdig med min uddannelse som »psychiatric« sygeplejerske.

Selv om meget har ændret sig drastisk i mit liv over de sidste 5 år, (jeg ser nu nyhederne på TV kl. 21.00 i stedet for kl. 19.30. – og min morgenmad består nu af toast i stedet for ristet brød....alle disse ting skal man vænne sig til) så går mine tanker alligevel meget ofte tilbage til skoledagene på efterskolen.

Jeg mindes tit al den sjov vi havde, og alle vennerne, som jeg ikke ser mere men stadig savner af og til.

Jeg vil slutte med at sende en hilsen til alle dem jeg ikke længere har kontakt med, både lærere og elever.

Hanne Mason (født Jørgensen)
30 Leonards St. Norwich NR33BW
England

Hej skolekammerater fra 1982/1983.

Da vi for 10 år siden forlod efterskolen, syntes vi, at 10 år frem var uendelig lang tid. Nu hvor jeg igen tænker tilbage på skoleopholdet, føles det næsten som om det var i går, at jeg gik ud af skolen.

Men på de 10 år er der sket meget: lige efter 10 klasse på Ringe Fri- og Efterskole tog jeg EFG handel og kontor basisår, i håbet om at komme ind som lægesekretærelev på Odense Sygehus, men forgæves, jeg manglede latin, og var for ung.

I august 84 tog jeg 1 år som »ung-pige-i-huset«, med 2 børn på 1½ og 2½, det var hyggeligt. Samme år mødte jeg Michael, min forlovede.

I oktober 85 begyndte jeg så som elev i en guld & sølv forretning og fuldendte også min uddannelse med gode karakterer. Det arbejdede jeg så med i et par år, så ville jeg igen prøve lægesekretæruddannelsen, og begyndte at læse de fag som skulle genopfriskes + latin. Men jeg kom ikke ind.

Men en anden drøm gik i opfyldelse: jeg fik arbejde som pædagogmedhjælper.

I øjeblikket er jeg arbejdsledig, hvilket passer mig fint, da jeg venter Michaels og mit første barn, som forventes at se dagens lys primo marts 1993.

Det er svært at korte 10 år ned, så det fylder så lidt som muligt.

Til slut vil jeg ønske alle lærerne og eleverne glædelig jul og godt nytår, med ønsket om, at vi ses d. 15.05.1993.

Kærlig hilsen fra

Lene Juul Jespersen

Albanigade 17, 5000 Odense C.

*Nu er det slut, det ved vi alle!
snart spredt I er nu for alle vinde.
Men gid at dette, det var et sted
som hjalp jer vejen at finde.*

Tænk, at det nu er 10 år siden vi sang denne sang, jeg synes det er gået meget stærkt.

På utallige opfordringer fra Lars Liengaard er her lidt om, hvad jeg har brugt de sidste 10 år til.

Jeg tog EFG eksamen på Svendborg Handelsskole. Efter det år var jeg heldig at få læreplads i en isenkram, men efter 3 måneder blev jeg fyret, jeg var uegnet til forretning!

Så vaskede jeg op i et varehus i et par måneder, og var igen heldig at få en læreplads, denne gang i en købmandsforretning.

Jeg blev udlært kommis og fik senere arbejde i en dyrehandel i Svendborg, her var jeg i 4 år. Jeg syntes, der skulle ske noget nyt og søgte en stilling i »Balancen« (ure og briller). Der har jeg nu været i over 1 år, så jeg er stadig i forretning.

I mellemtiden har jeg haft et hus i Rantzausminde i 5 år, det er lige udskiftet med et stort hus i Lundeborg.

Forrige sommer blev jeg gift med Jesper, som jeg har boet sammen med i 7 år.

Min fritid bruger jeg på mine hunde (amerikanske Cocker Spaniels). Jeg har en lille kennel som hedder »Kennel Kolorit«. Vi går på udstilling, og avler lidt hvalpe ind imellem. Der bliver også tid til en ridetur af og til.

Min mand er lige startet som selvstændig revisor hjemme i huset i Lundeborg, hvor jeg også hjælper lidt til.

Jeg håber, at så mange som muligt møder op, så vi kan få en god dag. Jeg har glædet mig i flere år til at se jer alle igen.

Mange hilsner fra
Hanne Hegaard (født Kirkegaard)
Kennel Kolorit
Knarreborg Møllevej 12, 5883 Oure.

Hej årgang 82-83!

Der er jo sket lidt siden vi rejste herfra, jeg tog 9. klasse på Nordfyns Ungdomsskole og 10. klasse på Ringe Efterskole.

Så skulle der jo ske lidt, men hvad?

Jeg tog 5 måneder på Vinding Husholdningsskole i efteråret 1985.

Fra januar 1986 til 1. juli 1987 var jeg i huset i Odense. Det var bare alletiders plads.

I sommeren 87 fik jeg arbejde som kantineafløser hos Fyns Telefon, i ca. 2 måneder.

Derefter flyttede jeg til Nordfyns Ungdomsskole og arbejdede som køkkenpige i 1 år.

Jeg kom i lære som køkkenlederelev på Nr. Broby Fri- og Efterskole i august 1988, tog på skole i efteråret 1989 på Ankerhus i Sorø.

I 1990 flyttede jeg til Glamsbjerg og fik min 2. års elevplads på Kæng Folke- og Idrætshøjskole.

Efter det år skulle jeg tilbage på Ankerhus, for at afslutte min uddannelse. Jeg blev færdig i maj 1991.

Nu skulle jeg ud og finde et arbejde, men jeg gik ledig i 7 måneder. I mellemtiden flyttede jeg til Otterup, efter at jeg havde boet i bofællesskab i Stige (Odense). Fra den 24.1.92 var jeg ude som langtidsledig på Otterup skole. Jeg var i kantinen. Der var jeg i ca. 9 måneder.

Nu går jeg hjemme igen og leder efter et arbejde, men jeg overvejer at tage en ny uddannelse indenfor håndarbejde.

Jeg håber, at der møder mange op, så vi rigtig kan få en god snak!

Glædelig jul og godt nytår til alle på RE.

Hilsen
Heidi Kristiansen
Stadionvej 27, lejl.11, 5450 Otterup
Tlf. 64 82 50 51

Under Schlüter.

Danmark har nu i 10 år haft Poul Schlüter som statsminister. Som om det ikke skulle være nok, skal jeg altså vænne mig til tanken, at det er 10 år siden at jeg gik på Ringe Fri- og Efterskole.

For det skete jo i de dage – i september, kort efter starten, at jeg sad på mit lille kammer på nr. 14, da 18.30-radioavisen fortalte, at Anker ville gå af, og uden at udskrive valg.

Ak ja – nå, nok om politik. Jeg vil hellere fortælle om mig selv. At skrive er blevet hele mit liv. Lige nu sidder jeg i journalistlære på Vendsyssel Tidende i Hjørring, med flere forskellige stofområder – det er lige mig! Men hvorfor ikke tage det fra en ende af:

Efter året i Ringe kom jeg på Mulernes Legatskole i Odense, hvor jeg tre år senere, med skrabet gennemsnit, lige præcis fik listet studenterhuen på: Samfunds-sproglig.

Der skulle herefter gå tre år mere, inden jeg for alvor fandt mit fodfæste her i livet. Jeg var i kibbutz i Israel, på EDB-kurser i København, havde forskellige småjobs, hvor det eneste givtige var skillingerne hver fjortensdag, men vigtigst af alt holdt jeg mit løfte til lærerne på efterskolen: Højskole! Musik og teater – i Sønderjylland.

Første forsøg på Journalisthøjskolen i 1987 glippede, og jeg overvejede om det nu også lige var det... Der skulle et ikke specielt vellykket forsøg på at gå teatervejen, og senere et barskt pandeslag mod humaniora-muren til, inden jeg nåede erkendelsen: Journalistik var det!

Således i 2. forsøg i 1989, og svup sagde det. Uforglemmeligt efterår. På Next Stop Sovjet til Kiev, Ukraine, og just hjemkommet – d. 9. november – væltede Berlin-Muren. Men vigtigst af alt: Måneden efter røg mig og min skrivemaskine ind på det rette spor! Behøver jeg at sige, at tiårs-skiftet blev fejret med et gevaldigt brag.

Siden august '91 har jeg altså været nordenfjords, og det slutter til februar. Så når vi ses til maj – for I kommer selvfølgelig allesammen ikke?! – er jeg kun et halvt år fra at være færdiguddannet på Cavling-Fabrikken i Århus. Og det var altsammen under Schlüter... Vi ses!

Mange varme hilsener fra
Finn Due Larsen (1982-83)
Søndergade 1C, 2. th., 9800 Hjørring
Tlf. 98 91 16 59

Kære elever fra 1982/83.

Så er det allerede 10 år siden vi var samlet på Ringe Efterskole.

Efter 10 kl. på Ringe Efterskole tog jeg på gymnasiet i Haderslev. Jeg blev student i juni 1986. Tog derefter et halvt år til England, hvor jeg arbejdede med fysisk handicappede. Da jeg kom hjem blev jeg afløser på et plejehjem ved Åbenrå. Der var jeg til september 1988, hvor jeg startede på sygeplejeuddannelsen, men som jeg sprang fra i december 1989. I stedet fik jeg en sygehjælperuddannelse, som jeg blev færdig med i februar 1991.

Jeg startede som afløser i april 91 på Nr.Nebel plejehjem, hvor jeg så fik fast aftenvagt i juli 91. I november 90 købte min ven og jeg en kvæggård ved Tarm. Vi blev gift d. 18/5 1991. Vi fik en søn d. 3/3 1992, som trives godt.

Jeg håber at møde alle fra elevårgangen 1982/83 til vores 10 års jubilæum ved elevfesten d. 15 maj 1993.

Mange hilsner fra
Kari Struck (født Lund)
Lydamvej 6, Sdr. Vium, 6893 Hemmet

Elevliste 1992-93

Søren S. Andersen, Hans Tausensgade 32, 5550 Langeskov, 65 95 12 35
Le Thi Ngoc Anh, Walkensdorffsvej 51, 5700 Svendborg, 62 22 27 85
Laila Augustinus, Skovparken 20, 5853 Ørbæk, 65 98 26 46
Zenia Augustsson, Lunavej 13, 5800 Nyborg, 65 30 23 40
Jane H. Bachmann, Enrumvej 11, 5270 Odense N, 66 18 83 22
Randi H. Bachmann, Enrumvej 11, 5270 Odense N, 66 18 83 22
Jannie Becker, Kærhaven 8c 1.tv., 6400 Sønderborg, 74 43 07 46
Tina S. Behrend, Jacob Hansensvej 16a 1.th., 5260 Odense S, 65 92 00 05
Ditte P. Bindzus, Skårup Vestergade 13, 5881 Skårup, 62 23 11 21
Tommy Bonde, Frørupvej 19, 5871 Frørup, 65 37 17 03
Johnny Bruhn, Skovgyden 39, 5450 Otteruo, 64 82 34 55
Joakim Bull, Bobjergvej 26, 5771 Stenstrup, 62 26 12 03
Karina Chrillesen, Grønnegade 14, 7323 Farre
Anne-Lene Christensen, Mølleparken 6a, 6240 Løgumkloster
Kent H. Christensen, Stoensevej 2, 5953 Tranekær, 62 55 14 27
Linda J. Christensen, Toften 309, 5330 Munkebo, 65 97 60 88
Maiken M. R. Duus, Gartnerhøj 30, 5700 Svendborg, 62 21 92 81
Lisa M. Dybtved, Klosterparkvej 91 1.tv., 4400 Kalundborg, 53 51 37 03
Stine Ebbenhøj, Vilhelmshøjvej 15, 4593 Eskebjerg, 53 49 16 62
Kathrine Eilersen, Borgergade 69, 4241 Vemmelev, 53 58 26 07
Christina P. Elsvor, Karlstoftevænget 7, 4970 Rødby, 54 60 42 84
Marlene Eskesen, Møllevej 14, 5591 Gelsted, 64 49 13 20
Kim Flengel, Vildrosevej 36 st. tv., 5220 Odense SØ
Rikke Frandsen, Skovbrovej 13, 5400 Bogense, 64 81 33 71
Jens Fredensborg, Markledet 16, 5220 Odense SØ, 65 97 26 75
Bolette P. Graae, Vallerød Banevej 7a, 2960 Rungsted, 42 86 79 07
Mette Greve, H. C. Lumbyes Vej 9b, 5270 Odense N, 65 95 56 46
Michael Greve, H. C. Lumbyes Vej 9b, 5270 Odense N, 65 95 56 46
Nick Haakonsen, Nøddehegnet 48, 4700 Næstved, 53 73 93 82

Henrik Halkjær, Møllevej 25, 5471 Søndersø, 64 84 16 54
Dorte Bjeld Hansen, Stenholt 27, 6092 Varmark, 75 57 12 40
Hanne Hansen, Christiansvænget 25 2. th., 5000 Odense C, 66 11 69 77
Heidi Hansen, Fælledvej 25, 2. tv., 5000 Odense C
Jacob B. Hansen, Møllevej 17, 5800 Nyborg, 65 30 27 62
Jens D. Hansen, Bygaden 38, 6440 Augustenborg, 74 47 33 98
J. Danielle Hansen, Anemonevej 65, 5220 Odense SØ, 66 14 84 50
Kristina L. Hansen, Østparken 153, 5220 Odense SØ, 65 97 25 12
Kristina D. Hansen, Hørvænget 41, 6040 Egtved, 75 55 39 06
Mette B. Hansen, Rasmus Rasks Alle' 61, 5250 Odense SV, 65 96 11 77
Stine Hansen, Revningevej 116, 5300 Kerteminde, 62 32 13 87
Titica Hansen, Savværksvej 6, 5620 Glamsbjerg, 64 72 28 21
Tommy V. Hansen, Toften 205, 5330 Munkebo, 65 97 43 61
Tina Harder, Mågebakken 71, 5250 Odense SV, 66 17 26 17
Malene Hedemand, Tværvej 9, 5240 Odense SØ, 66 10 71 83
Tine Henriksen, Biskorupvej 31, 5240 Odense NØ, 66 10 73 07
Thomas Holst, Midtun 7, FR-100 Torshavn, 009 29 81 94 75
Martin Høegsberg, Gartnervænget 27, 5450 Otterup, 64 82 37 99
Christina H. Jensen, Skovvænget 1, 7100 Vejle, 75 85 31 11
Kent E. Jensen, Spættevej 11, 8723 Løsning, 75 89 36 04
Kim Jensen, Aninevej 10, 5700 Svendborg, 62 20 85 71
Tine Jensen, Lindevej 2, 5771 Stenstrup, 62 26 22 01
Kent K. Jeppesen, Mejsevænget 10, 5550 Langeskov, 65 38 15 70
Michael R. Johannisson, Egilsvej 12, 5210 Odense NV, 66 16 43 75
Mikael Johansen, Mikkels Mose 2, 5250 Odense SV, 66 17 03 05
Vicky I. Johansen, Højvang 75, 5270 Odense N, 66 18 44 30
Claude Jørgensen, Nørregade 49, 5592 Ejby, 64 46 18 80
Gert B. Jørgensen, Nørregade 91, 5592 Ejby, 64 46 25 60
Anitta Kjær, Mejerivej 18, 6580 Vamdrup, 75 59 80 48
Louise T. Knudsen, Gærupvej 1a, 5600 Fåborg, 62 65 18 29
Louise N. Kristensen, Julsøvej 2, 7200 Grindsted, 75 32 16 98
Mette Kristensen, Stationsvej 9 1. tv., 4171 Glumsø, 53 64 67 99
Søren Kristensen, Gl.Byvej 10, 5540 Ullerslev, 65 98 12 30
Mette M. Madsen, Kåstrup Holmvej 23, 4400 Kalundborg, 53 50 74 52
Michael Madsen, Vejrplund 33, 5290 Marslev, 65 95 15 82

Camilla Mathiesen, Langholmsvej 10, 5892 Gudbjerg, 62 28 17 16
Xuan Huong, Nguyen, Byparken 28 2. th., 5700 Svendborg,
62 20 16 39

Jack M. Nielsen, Windelsvej 41, 5000 Odense C, 65 90 57 70

Lasse Nielsen, Kettingsvej 14, 6440 Augustenborg, 74 47 14 81

Lone Nielsen, Larsen Stevnsvænget 23, 5220 Odense SØ

Mette Nielsen, Klintevænget 7, 5620 Glamsbjerg, 64 72 30 04

Niels E. S. Nielsen, Blåbærvej 182, 5260 Odense S, 66 14 59 19

Thomas B. Nielsen, Hellet 13, 5700 Svendborg, 62 22 08 17

Martin Nilsson, Neder Hollufvej 30M, 5220 Odense SØ,

65 93 11 36

Anja S. Nørgaard, Søndergade 27, 5620 Glamsbjerg, 64 72 18 53

Kristina Oksen, Torveparken 11, 7100 Vejle, 75 86 59 65

Kræn Olsen, Trekronervej 2, 4600 Køge, 53 66 78 82

Lars Ortved, Enghavevej 34, 5580 Nr. Åby, 64 42 27 40

Iben S. Pedersen, Henriettevej 72, 5000 C, 66 12 44 19

Jesper B. Pedersen, Enghaven 7, 6400 Sønderborg, 74 42 72 78

Lotte S. Pedersen, Langemarken 41, 5762 V. Skerninge, 62 24 23 74

Morten F. Pedersen, Toften 19, 7190 Billund, 75 33 22 68

Pia H. Pedersen, Bondovej 8, 5250 Odense SV, 66 17 23 05

Randi S. Pedersen, Gislev Lærkevej 9, 5854 Gislev, 62 29 14 42

Ramesh Perinpam, Sprotøften 50 1. tv., 5800 Nyborg, 65 30 15 99

Bo D. Petersen, Slagelsevej 49, 4400 Kalundborg, 5251 42 17

Qouc Vuong Pham, Solsikkevej 29H, 5700 Svendborg, 62 21 95 53

Phuc Hong Phan, Fruerparken 7, 5700 Svendborg, 62 21 86 11

Thomas Piotrowsky, Skovgyden 18, 5450 Otterup

Jacob Poulsen, Balle Strandvej 2, 4771 Kalvehave, 53 78 83 00

Susanne Poulsen, Bubbelvej 44, 5464 Brenderup, 64 44 13 44

Kathrine Puck, Hjulets Kvarter 576, 5220 Odense SØ, 66 15 57 78

Kasper H. Rasmussen, Dragebakken 568, 5250 Odense SV,

66 17 54 60

Louise Rasmussen, Ellekærhaven 37, 5250 Odense SV, 66 17 66 67

Robin Riddertoft, Vinkelvej 4, 5771 Stenstrup, 66 18 06 26

Maria-Louise Schmidt, Vesterrøn 16, 5700 Svendborg, 62 20 94 11

Hanne B. Skøtt, Tøndervej 19, 6500 Vojens, 74 54 54 01

Joe F. Storgaard, Birkeparken 110, 5240 Odense NØ, 66 10 15 95

Peter K. Sørensen, Bergthorasvej 11, 5210 Odense NV, 66 16 48 75

Bettina A. Thomsen, Grøntøften 65, 5550 Langeskov, 65 38 13 36

Camilla N. Thomsen, Sofievej 5, 4200 Slagelse, 53 55 86 46

Nina Tjerrild, Ved Vejgården 25, 5270 Odense N, 66 18 00 09

Søren Udesen, Karl Withsvej 10, 5000 Odense C, 66 12 45 75

Anette Uglebjerg, Teglbakken 53, 5771 Stenstrup, 62 26 19 33

Kim Wagner, Møllervangen 152, 5800 Nyborg, 65 31 09 94

Eva Wahl, Assensvej 33, 5771 Stenstrup, 62 26 21 95

Dorrit Wanner, Kajbjergvej 2, 5871 Frørup, 65 37 19 40

Kenneth Juel-Weinskiold, Brydegårdsvej 4, 5700 Svendborg,

62 22 08 10

Bjørn L. Wils, Skovalléen 6, 5250 Odense SV, 66 11 23 35